

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2016-09-07
Besvaras senast
2016-09-14 kl. 12.00

Till statsrådet Peter Eriksson (MP)

2015/16:1569 Strandskyddet

Kristdemokraterna har länge drivit frågan om ett mer ändamålsenligt strandskydd i såväl civilutskottet i riksdagen som under vårens bostadssamtal. Riksdagen har i ett tillkännagivande uppmanat regeringen att göra strandskyddet mer ändamålsenligt i hela landet, i syfte att förbättra förutsättningarna för byggande, boende och näringsverksamhet i strandlägen.

I den bostadspolitiska debatten fokuseras nästan enbart på situationen i våra tillväxtregioner. Men bostadskrisen är lika stor utanför tillväxtregionerna. Bostadssituationen handlar här inte om ständigt stigande försäljningspriser. På många håll är det svårt att bygga nytt eftersom produktionskostnaderna är högre än försäljningspriset. För att lyckas skapa attraktiva bostadsområden är läget centralt. Då kan inte staten sätta käppar i hjulet med ett stelbent strandskyddsregelverk som omöjliggör bostäder i de mest attraktiva delarna.

Sverige har 42 000 mil strandlinje, som till stora delar står helt orörd. Många vill bo nära vatten, på vackra platser, och landsbygden erbjuder denna möjlighet. Hela Sverige ska leva och vi behöver bättre ta vara på landsbygdens fördelar. Därför bör det bli lättare att bygga sjönära. Det finns stor potential i att i högre utsträckning tillåta byggnation i sjönära lägen. Med tanke på hur mycket obebyggd mark det finns kan detta genomföras utan att naturvärden går förlorade. Flera kommuner i bland annat Norrbotten, men även i Värmland, har påtalat att det också är i dessa lägen byggklar mark finns att tillgå.

Även om Alliansen förenklade strandskyddet är det fortfarande länsstyrelser som godtyckligt motverkar intentionen. Sveriges Kommuner och Landsting (SKL) har påtalat för regeringen att flera länsstyrelser godtyckligt fattar beslut om att öka strandskyddet från kravet på 100 meter till 300 meter från strandlinjen. På flera håll runt om i landet försvårar detta, inte bara för bostadsbyggande utan också för turism och näringsliv. Flera län och kommuner tvekar också inför att våga applicera förenklingarna. De behöver en skjuts i rätt riktning, inte medhåll.

Strandskyddsdelegationen har arbetat på uppdrag av regeringen för att ge råd till och bistå kommunerna i tillämpningen av strandskyddsreglerna. Medel avsattes också, från vilka kommunerna ska kunna söka stöd för kartläggning av så kallade LIS-områden (landsbygdsutveckling i strandnära lägen), något som framför allt mindre kommuner har svårt att hinna med på grund av

bristande resurser.

Strandskyddsdelegationens arbete bidrog till en förstärkt samverkan och en mer kunskapsunderbyggd tillämpning av strandskyddsreglerna. Delegationen kunde dock konstatera i sin slutrapport att en rad ”problemområden inte kan åtgärdas fullt ut genom insatser som syftar till att stärka tillämpningen av befintliga regler”. Utifrån sina många möten och besök på plats i olika delar av landet kunde delegationen konstatera att förhoppningar om att regeländringarna skulle göra det enkelt att bygga på landsbygden inte infriats. Delegationen pekade ut behovet av en översyn av reglerna och beklagade att detta inte ingått i deras uppdrag.

Det behövs ett förändrat strandskydd. Det arbetet måste fortsätta för att häva den hämmande effekt som strandskyddet alltså har för landsbygdens utveckling.

Med anledning av detta vill jag fråga statsrådet Peter Eriksson:

När påbörjar statsrådet ett arbete för ett mer ändamålsenligt strandskydd?

.....

Caroline Szyber (KD)

Överlämnas enligt uppdrag

Lisa Gunnfors